

- באו אצלי שמעון מרס וג'ורא. שמעון כציע את בני אשלבוס למזכיר

המפלגה. הוא נואם מצוין, איש מוסרי ודוכה לאליק.

אחריהם בא אלי יוסף יעקבסון. הוא אצל גלילי ויגאל אלון. יש להם פענות

נגדי. הכלליים נבוכים. הוא רוצה להביא את הלל קול שישיע על חבריו לחסוך

בשנוי שיטת הבחירות.

כתבתי חשבוה על מכתבים שנערמו אצלי.

5.12.59

חזרתי אח"צ לירושלים - ובערב חוג תנכי מסל יוחס. הרצה מרוס. גוסמן

והסלים מלצר. הבירור היה רב ענין. לבסוף ברכות לשזר לטלאה לו שבעים.

6.12.59, יום א'

באו איסר וחיים כחן. היה בויר, ההובע הכללי של הסן, יהודי וסיפראס

כי נמצא אייכמן, והוא בארגנטינה. הוא יספר זאת ל-5-6 אנשים בגרמניה וחמשה/

חדרש חסגרתו. הצעתי לבקש ממנו שלא יספר לאיש ולא ידרשו הסגרתו, אלא ימסור

לנו כתבתו, ואם נמצא כי הוא שם - נמסור אותו ונביא אותו הנה. איסר יעסוק בזה.

- ישיבת הממשלה.

- בשעה 4 אה"צ בא לבקרני הסנטור סקוט ממילדלפיה (רימובליקני) שעזר לנו לפני כמה שנים בחשגת מטוסי סילון. הודיתי לו על דבר זה. הוא סבור כי הנשיא חבא יהיה ניכסון ולא רוקטלר. ואם דימוקרט יבחר? יחכן סיימינגטון. אמר לי סיימינגטון יגיע הנה ביום 22-23 לחודש זה ויהיה פה שנים שלשה ימים. הוא ירצה לשוחח אחיעל הבעיות היסוד שלנו. ליווה אותו אוגדן ריד, שנשאר לשוחח אחי אחרי הליכת סקוט. הוא נחבקש למסור מה- כי (1) כהענינים במסל וגם בקונגרס לפתרון בעיה הפליטים. (2) יהיה מוגבל בחפקידו, (3) הרכבו נוח לישראל (אמריקני, צרמתי, תרכי), (4) הסעיף על הוועדה הוא מחונן, (5) היה קושי רב בהשגת הסכם הערבים, ובהחלטה המוצעת יש מצדם וויהורים, (6) כל שנוי בהחלטה יביא להמלטה, (7) החששות שלנו אינם מבוססים, (8) רוב העצרת יחזיקו בסעיף 11 של ההחלטה (בחירה חפשיה לשוב לישראל או לקבל פצויים), (9) רוצים להבטיח אותנו כי הם משוכנעים שאין יסוד לחשש כי ההחלטה תזיק לנו. (10) הממשל מאוכזב כי הצדדים לא נענו לתביעה ארה"ב להציע רעיון קונסטרקטיבי בדבר הפליטים. ולכן הפעלה חוועדה הוא הצעד הטמשי היחיד. (11) מרגיעים אותנו כי התיעצו עם המשלחת שלנו וגילו הבנה לחששותינו. (12) לבסוף - כידידי ישראל הם מקווים שלא נעשה כל צעד שימנע התקדמות בפתרון הבעיה.

אמרתי לו כי תהרכב אינו מניח ומרגיע, כי השוב שבהם - האמריקני - לא ינקוט עמדה שונה מממשלתו, וזו עשתה טענה כבד. סעיף 11 אינו אפשרי ורק יחוד

היחסים בינינו ובין שכנינו ויגדיל חוקמנו שכנינו. המליטים מחונכים כל הזמן שיט להרוס את ישראל, ו"הבחירה" - פירושה למעשה שכולם יאמרו לחזור על ¹ מנה להרוס אותנו. לא נסכים לאיבוד עצמנו לדעה. איני יודע מה חושב בלכו נאצר, קאסם או חוסיין, אבל אני יודע מה הם אומרים לעמם ולמליטות. הם לא רוצים לקבל וליישב אף פליט אחד. רואים בפליטים נשק נגד ישראל. בזכות הבהירה יש אונאה. והחלטה זו רק תרע המצב.

ריד אכר לי כי אחרי היכון ממסלה הוא רוצה לשוחח אמי על עניני יסוד.

אמרתי - ברצון רב.

- אחר באה אצלי סופרת נ.י.ס. גרטרוד סטואלס. היא כותבת עלי ספר לנוער, המעם באה לראיין למען העתון. היש תקווה לשלום? היש לסמוך על ¹ ועל ² האין אנו יודעים כי אם נותקף על ידי הערבים תבוא אמריקה לעזרתנו, ראחה את חכים. הוא דיבר עלי בהערצה, אבל התאונן שכל השנים לא זכה להיפגש אמי, אם כי ניסח. מה יהיה המקיד הצעירים. מה הן מקוותי הגדולות?

אמרתי לה כי אין תקווה לשלום כל עוד שליטי ערב מקווים שאפשר להשמיד

אותנו. רק אם יתברר להם שזה לא יתכן - ישנו לאט לאט עמדתם. או"ם לא יכל

לעזור, אבל ארה"ב - כן. אם יתנו לנו די נשק - ירחיקו כל אויבינו. לא נוכל

ואין לסמוך על עזרת הצבא האמריקני, לא מפני שלא ירצה לעזור - אלא אם נותקף

ולא נוכל להתגונן בכוחותינו - יהיה מאוחר. העיקר כוח אווירי. בשעת אחת יתכן

תוכרע המלחמה. והשקרוולוגים החביבים שיכתבו עלינו לא ינחמנו במותי.

על חכים - אף פעם לא פנה אלי ברצון להיפגש - אני תמיד מוכן להיפגש איתו.
הצעירים יכניסו דם חדש וראיה חדשה ויגבירו וירעננו הגברדיה הישנה, ואז
לחקווחי: 2 מיליונים יהודים נוספים, אכלוס הנגב, מרכז עולכי לכדע ומחקר
וחברה למופת, (היא הזכירה לי דברי ישעיהו "לאור גויים" - אמרתי שצדי תהיה
העזה להשתמש בלשון זו, אבל לנביא ישעיהו מותר, ואני מאמין בנבואה זו).

- לערב חזמנתי את הדתיים הלאומיים. באו שטירא, בורג, ורהפטיג, ורפאל.
מצדנו: אשכול, טפיר, נמיר ואני. אמרתי כי יש לי אליהם שני דברים:
1) גדול - איחוד, ועליו לא אדרוש תשובה הערב אלא בקשה ועיון בדבר. קראתי
לפניהם התשובות ששלחתי היום לאונו בתשובה לשאילותיו במכתב ששלח אחרי קבלת
מכתבי לשבנקין. הוספתי ואמרתי כי שני דברים עוררו ספקות גדולים אם כוונת
מפלגת לדת באמת או למשהו אחר. דבר ראשון - בעיה רשום ילדי הערובה. כשהודעתי
לשפירא שחברי ואני ננהג לפי הדין אם ילדה תסבול בפני בית דין, ואם ילד
ימול ויטבול - ענה שאין זה מספיק, אלא דרוש שזה יהיה במסכות משרד הרכנות
בירושלים. אבל משרד זה אינו נמצא כלל בהלכה, אלא נוסד על ידי ממשלת הסנדס.
הדבר השני: שאלתי לסדן ויהודי גדול אם אוכל חזיר בפרהסיה יכל להיות ראש ישיבת
של המזרחי. ענה כמובן - חלילה. הוספתי ושאלתי: אם עברה על "לא הענה ברעך עד
שקר" קלה מעברה א על אכילת חזיר. ענה - לא. זוהי עברה חמורה. שאלתי:
פלוגי שעבר על עברה זו - הוא רב ומנהל א ישיבה בכפר הרואה ענה לי בחריפות
נגדו, עד שאינו רוצה לחזור על דבריו (כולם כמובן הבינו שאיש שיחי זהו

הרב מימון, והרב - הוא נריה). ורהפטיג ניסה לחרץ את דבריו. נריה - כאילו
אמר מה שאמר באום לב. אמרתי להם שבעיני הנעסה בין כך ובין כך טה' שיש לעשות,
בין שהם ישתחשפו במטעלה ובין לא. כי אנו מייצגים עבור דתי גדול ואנו רואים
צורך לספק צרכי הדת של כל יהודי (וכן של ערבים) ולתת חינוך דתי לכל ילד
שחוריו רוצים בכך. בשיחה נהבררו שלוש סוגיות: א) חינוך מיכוני דתי, ב) מסדר
הדמות, ג) תיקים. נחבלת שיש להם רצון עז לחזור למטעלה. הצעתי שלפירא שיצביעו
בעד בחירות אזוריות - ובשם זה יוכנס למועל המזרחי. שפירא קיבל זאת ברצינות,
ואמר שהוא מוכן לברר זאת במטעלהו...

7.12.59, יום ב'

החגברה הצטננותי ונאלצתי לשכב במיטה. רחמילביץ אמר עלי לצאת.
הזמנתי את אח"ע וחסה"צ לערב ובאו חזן, יערי, כרמל, ברזילי, בן אהרון, אדם
אלמוזלינו, שוב נמעוררה בעיה עיסקה נשק עם גרמניה, מכשל צבאי, בריחות ותנועות
גוער בב"ט - שבחן דרשו שחי חסיעות חופש הצבעה נגד החלטות המטעלה.
הצענו זכות הימנעות ומסירת חודעה. כשהגענו לטעיף תיקים חעיו כן-אהרון לדרוש
שני תיקים, וכשהגענו מחוממות על כך טען : האם אתם רוצים להעניש אותנו על